

สื่อสำหรับครู (ชั้นสอน)
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง พินิจสารจากงานเขียน
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๔ เรื่อง เสนาะเสียง ออกเสียงร้อยกรอง(๒)
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

มาถึงบางอรรถนิทวิโสภ
ไอ้สุธาหนาแน่นเป็นแผ่นพื้น
เมื่อเคราะห์ร้ายกายเราก็ก่อน
ล้วนนามเหน็บเจ็บสลับคืบแคบใจ

ยามวิโยคยากใจให้สะอื้น
ถึงสี่หมื่นสองแสนทั้งแดนไตร
ไม่มีที่พสุธาจะอาศัย
เหมือนนกไร้รังเร่อยู่เอยกา

นิราศภูเขาทอง สุนทรภู่

การครวญเสียง คือ การเอื้อนเสียงให้เกิดความรู้สึกตามอารมณ์ของการคร่ำครวญ

พอใจให้สุข

แม้มิได้เป็นดอกกุหลาบหอม
แม้มิได้เป็นจันทร์อันสกา
อันจะเป็นสิ่งใดไม่ประหลาด
ถือสันโดษบำเพ็ญให้เด่นดี

ก็จงยอมเป็นเพียงลดาขาว
จงเป็นดาวดวงแจ่มแอร่มตา
กำเนิดชาติดีทรมตามวิถี
ในสิ่งที่เราเป็นเช่นนั้นเทอญ

การเอื้อนเสียง คือ การลากเสียงช้า ๆ และไวกว้างเสียงเพื่อให้เข้าใจและไพเราะ

จะเจ็บจำไปถึงปรโลก

ถูรอยไศกฐ์ร้างจางหาย

จะเกิดก็ฟ้ามาตรมตาย

อย่าหมายว่าจะให้หัวใจ

(อังคาร กัลยาณพงศ์)

การกระแทกเสียง คือ การลงเสียงให้หนักเป็นพิเศษ เมื่อต้องแสดงอารมณ์โกรธ หรือแสดงความเข้มแข็ง